

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie zawarte w umowie dotyczącej stopniowego przechodzenia na emeryturę, zgodnie z którym — tak jak zostało to przewidziane w § 5 pkt 1 umowy między stronami o stopniowym przechodzeniu na emeryturę — uzgodniony dodatek do wynagrodzenia także dla pracowników przygranicznych z Francji należy obliczać na podstawie niemieckiego rozporządzenia w sprawie minimalnego wynagrodzenia netto (Mindestnettoentgeltverordnung), narusza art. 45 TFUE, skonkretyzowany przez art. 7 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 ⁽¹⁾ z dnia 15 października 1968 r.?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy odpowiednie uregulowania wynikające z układów zbiorowych pracy — takie jak pkt 8.3. porozumienia ogólnozakładowego z dnia 24 lipca 2000 r. i § 7 układu zbiorowego pracy z dnia 23 listopada 2004 r. — należy interpretować, z uwzględnieniem wymogów art. 45 TFUE, skonkretyzowanych przez art. 7 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1612/68, w ten sposób, że w przypadku pracowników przygranicznych obliczanie dodatku do wynagrodzenia nie może dokonywane na podstawie tabeli wynikającej z rozporządzenia w sprawie minimalnego wynagrodzenia netto?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 13 kwietnia 2011 r. — Finanzamt Steglitz przeciwko Ines Zimmermann

(Sprawa C-174/11)

(2011/C 226/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Steglitz

Strona pozwana: Ines Zimmermann

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 część A ust. 1 lit. g) lub ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych ⁽¹⁾ pozwala ustawodawcy krajowemu na uzależnienie zwolnienia z podatku świadczeń z zakresu pozaszpitalnej opieki nad osobami chorymi i wymagającymi opieki od warunku, by w przypadku podmiotów realizujących te świadczenia „w poprzednim roku kalendarzowym koszty opieki zostały pokryte w co najmniej w dwóch trzecich przypadków w całości lub w przeważającej części przez ustawowe instytucje ubezpieczeń społecznych lub pomocy socjalnej” [§ 4

pkt 16 lit. e) Umsatzsteuergesetz 1993 (ustawy o podatku obrotowym z 1993 r.)?]

- 2) Czy, uwzględniając zasadę neutralności podatku od wartości dodanej, dla udzielenia odpowiedzi na to pytanie ma znaczenie okoliczność, że ustawodawca krajowy uznaje te same świadczenia na innych warunkach za wolne od podatku, jeżeli są one wykonywane przez oficjalnie uznane stowarzyszenia niezależnej opieki socjalnej oraz służące niezależnej opiece socjalnej korporacje, zrzeszenia osób i masy majątkowe, które są członkami stowarzyszenia niezależnej opieki socjalnej (§ 4 pkt 18 Umsatzsteuergesetz 1993)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 14 kwietnia 2011 r. — HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica und HIT LARIX, prirejanje posebniher iger na sreco in turizem d.d. przeciwko Bundesminister für Finanzen

(Sprawa C-176/11)

(2011/C 226/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HIT hoteli, igralnice, turizem d.d. Nova Gorica und HIT LARIX, prirejanje posebniher iger na sreco in turizem d.d.

Strona pozwana: Bundesminister für Finanzen.

Pytania prejudycjalne

Czy uregulowanie państwa członkowskiego dopuszczające w tym państwie członkowskim reklamę kasyn położonych za granicą tylko wtedy, gdy mające w nich zastosowanie ustawowe przepisy chroniące graczy odpowiadają przepisom krajowym, jest zgodne ze swobodą przepływu usług?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo (Hiszpania) w dniu 27 kwietnia 2011 r. — Susana Natividad Martínez Álvarez przeciwko Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

(Sprawa C-194/11)

(2011/C 226/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Oviedo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susana Natividad Martínez Álvarez

Strona pozwana: Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w związku z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej powinien być interpretowany w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu (takiemu jak art. 502 ust. 4 ustawy organicznej o władzy sądowniczej 6/1985 z dnia 1 lipca 1985 r.), który stanowi, iż w przypadku zaistnienia czasowej niezdolności do pracy w trakcie rozpoczętego już urlopu wypoczynkowego, korzystanie z urlopu wypoczynkowego można uznać za przerwane jedynie w sytuacji, kiedy niezdolność do pracy wiąże się z hospitalizacją, a wyklucza pozostałe przypadki czasowej niezdolności do pracy, w odniesieniu do których nie przysługuje prawo do wykorzystania urlopu wypoczynkowego w późniejszym terminie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Niemcy) w dniu 2 maja 2011 r. — Georg Köck przeciwko Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

(Sprawa C-206/11)

(2011/C 226/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georg Köck

Strona pozwana: Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 5 dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) lub inne przepisy tej dyrektywy stoją na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym zapowiedź wyprzedazy bez zgody właściwego organu administracji jest niedopuszczalna i w związku z tym powinna

być zakazana w postępowaniu sądowym bez konieczności badania przez sąd w tym postępowaniu wprowadzającego w błąd, agresywnego lub w inny sposób nieuczciwego charakteru tej praktyki handlowej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 maja 2011 r. — Jyske Bank Gibraltar Limited przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-212/11)

(2011/C 226/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jyske Bank Gibraltar Limited

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy na podstawie art. 22 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾ państwo członkowskie może wymagać, by informacje, jakich powinny udzielać instytucje kredytowe, które działają na jego obszarze, nie posiadając stałego zakładu, były przekazywane bezwzględnie i bezpośrednio jego własnym organom odpowiedzialnym za zapobieganie praniu brudnych pieniędzy, czy też przeciwnie, żądanie udzielenia informacji powinno być skierowane do jednostki analityki finansowej tego państwa członkowskiego, na którego obszarze mieści się wezwana instytucja kredytowa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 309, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-216/11)

(2011/C 226/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i O. Beynet, pełnomocnicy)